

گفتگوی من و ریکورد

به بهانه ی طرح موضوعات انگشت گذاری جرمن و باروک و اجرای مدهای ایرانی با ساز ریکوردسپرانو نوشته کامیار حبیبی، کیانوش حبیبی مولفین کتاب های نردبان آسمان

دوستی و مهر

برای اولین بار که دیدمش با احترام در دستانم گرفتم و فشردمش و با حجب و حیا روی لب هایم نهادم و با احتیاط به درونش دمیدم تا آزرده نشود و او هم به پاس این همه احترام و اشتیاق برایم خواند و هنوز هم که می خواند، هم برای من هم برای کودکان سرزمینم و هم برای هر مشتاقی که برای دم خود همدمی می خواهد و این طور شد که در خانه ما ماندگار شد تا اطلاع ثانوی. شاید روزی که به سرزمین ما آمد به هوای بچه ها آمد ولی نمی دانست ممکن است صدای ظریف و زیبایش به مذاق بزرگ ترها هم خوش بیاید. او سال هاست میهمان سرزمین ماست، میهمان که چه بگویم برویایی دارد، و در هر خانه ای جایی و جایگاهی، تازه در این سال ها کمی لهجه موسیقی مارا هم یاد گرفته و با نغمات ایرانی هم سرو سری پیدا کرده. نمی دانم که او از ته دل دوست دارد گاهی رنگ و بوی شرقی هم بگیرد یا نه، به گمانم بی میل نیست از شما چه پنهان چه کسی از تنوع بدش می آید می خواهد آدم باشد یا ساز، سازها هم اخلاق آدم ها را دارند وقتی به جایی مهاجرت می کنند کم کم همان جایی می شوند او در اجرای موسیقی ایرانی پرهیزی ندارد، حتما پیش خودش می گوید شاید با اجرای آهنگ هایی از موسیقی ایران بیش از این بتوانم در دل مردمان این سرزمین جای باز کنم. و نکته دیگر اینکه سازها عاشق چالش اند و ما هم بی میل نیستیم. چیز دیگری که به نظرم راز فلوت ریکوردهاست قدمت آنهاست و هم نشینی آنها با هنرمندان کوچک و بزرگ، دردوران های مختلف هنری، فراز و نشیب زیاد دیده اند از تغییر و تجربه نمی ترسند. خلاصه اینکه گاهی وقت ها در تعامل با ما و موسیقی ما آنقدر خودش را صمیمی می بیند که انگاری قرن هاست ما و موسیقی ما را می شناسد.

شرح حال دوران ها

روزی دلتنگ بود همراهش شدم تا این بار من مونس او شوم. به نگاهی فهمیدم، در خاطرات کهن خویش غوطه می خورد کنارش رفتم و بی هیچ پرسشی گفت این صدا را می شنوی، چیزی نمیشنیدم ولی سعی کردم ادای شنیدن را در بیاورم تا نکند که دلگیرتر شود. این صدای ساده از وجودی ساده و بی پیرایه بر می آید و قدمت آن به دوران رنسانس می رسد. ریکوردهایی ساده با صدایی نازک تر (۱)، آن دوران به آوازها بیشتر بها می دادند تا سازها ولی در کل اوضاع و احوال ما و ویول ها (۲) بهتر بود به کلیسا ما را راه نمی دادند (۳) ولی در دربارها و خانه های اشرافی بالا نشین بودیم. تا اینکه دوران باروک فرا رسید و آدم ها باز هم تغییر کردند و این تغییرات دامن ما را هم گرفت و ما را نیز طرحی نو در انداختند (۴) و با آوایی تازه تر، در دوران باروک هم، در آثار فاخر موسیقی اروپایی نقش آفرینی کردیم. آنجا را نگاه کن، آن مرد بزرگ را (۵)، روزگاری ذهن او برخاستگاه نغماتی بود که ما می نواختیمش، سپس آهی کشید و از خاطراتش گفت از دوران باروک، عصری که در آن برای خودش برویایی داشت، از زمانیکه نقل محافل و مجالس بود و در جمع های بزرگ و کوچک، از سازهای آن روزگار، برای خودش طنز و تکنوازی می کرد.

سپس از دوران تنهایی از دورانی که فلوت کلید دار با خواهر جیغ جیغی کوچکش پیکولو به تدریج با دلربایی دل آهنگسازان را بردند و نگذاشتند دوران کلاسیک هم مثل دوران های قبل به دل ریکوردرها بچسبد. (۶)

بغضش را فرو خورد و گفت البته در سالهای بعد بار دیگر به ما توجه کردند (۷) هر چند مثل قبل نبود ولی شروع تازه رنگ و بویی دیگر داشت، ولی باز هم خوب بود. در بازگشت دوباره ما، اتفاقات جالبی افتاد مثلاً ما که همیشه از عاج و چوب ساخته می شدیم نمونه پلاستیکی هم پیدا کردیم از دیگر اتفاقات دل انگیز اینکه بچه ها به جمع علاقه مندانه ما اضافه شدند البته بیشتر به سپرانی ما یک روز آقای هارلن (۸) به سراغ ما آمد و گفت انگشت گذاری بعضی از نت ها برای بچه ها سخت است قرار شده برای بچه های مدرسه نوع دیگری از شما را بسازیم تا بچه ها راحت تر ریکوردر بنوازند. این خبر به مزاق ما خوش نیامد کمی درهم رفتیم ولی چون در دوران های قبل هم در طراحی ما تغییر ایجاد کرده بودند و این تغییر باعث رشد ما شده بود ترجیح دادیم مخالفتی نکنیم و با غرولندی مختصر با این تغییر هم کنار آمدیم چونکه به هويت اصلی ما لطمه ای نمی زد فقط در روزنه های ما تغییری جزئی ایجاد میشد که اجرای نت فا در ترتیب اجرای نت ها برای کودکان ساده شود (۹) و این تغییر فقط برای بچه های مدرسه بود که میخواستند با کمک ما موسیقی را تجربه کنند. ما بچه ها را دوست داشتیم آن ها هم ما را خیلی دوست داشتند برای همین موافقت کردیم و از آن به بعد بعضی از ماها با ماها کمی فرق داشتند و نوازندگان به آنها جرمن می گفتند ولی باهم دوست بودیم هرچند پیدایش ریکوردرهای جرمن در ابتدا برای ما خوشایند نبود ولی در ادامه به نفع ما شد و باعث شد ما ریکوردرها دوباره معروف شویم و این بار حتی در سرزمین های دورتر از زادگاه مان.

نوازندگان و علاقه مندانه ما دو دسته بودند نوازندگانی که ما را به همان انگشت گذاری اولیه می پسندیدند و نوازندگانی که بیشتر با جرمن های ما دوست بودند که البته بیشتر کودک بودند و فقط می خواستند به واسطه ما موسیقی را تجربه کنند و لذت ببرند. و این برای ما بسیار شورانگیز بود احترام ویژه ای بین سازها پیدا کرده بودیم چون طنازی جرمن های ما باعث میشد بچه ها به موسیقی علاقه مند شوند و سرآخر سازهای دیگر هم از خیل کودکان علاقه مند به موسیقی بی بهره نمی ماندند و در انتخاب های کودکان برای ادامه موسیقی شان قرار می گرفتند.

ساکن جان

صدای ریکوردر فضای اتاق را پر کرده بود گفتم آهای خوب نغمه های ایرانی را می نوازی تو را چه به آهنگ های ایرانی نگاهی به من کرد و گفت مگر شما آدم ها وقتی از سرزمین خودتان به سرزمین دیگری مهاجرت می کنید تغییر نمی کنید مثلاً به زبان آنها حرف می زنید خوراک های آنان را می خورید و به تدریج شبیه آدم های آنجا می شوید و البته تاثیر هم می گذارید شما که آدم هستید تغییر می کنید ما که سازیم و ساخته ی دست شما، دیگر چیزی نگفتم و به حرف هایش فکر کردم. شاید راست می گوید او دیگر ساکن سرزمین ما شده تا کی باید هنوز مثل یک میهمان غریبه در ایران زندگی کند. کمی از یک قطعه ی محلی ایرانی نواخت و گفت سازها ابزار بیان موسیقی هستند نه خود موسیقی، ریشه موسیقی هر سرزمین در آواها و نواهای همان سرزمین نهفته است و ما سازها کمک می کنیم که آن موسیقی توسعه یابد و به انحاء مختلف و الحان متنوع به ظهور و بروز برسد. ممکن است نغمات ایرانی در بیان من مثل فارسی صحبت کردن فرنگی ها کمی لهجه داشته باشد ولی برای ارتباط با بیان موسیقایی شما و کشف گنجینه موسیقایی شما و ارتباط با ذائقه موسیقایی شما باید تلاش کنم و تحقق این مهم همراهی شما را هم نیاز دارد و گرنه همیشه فاصله ای بین من و موسیقی شما می ماند، و موسیقی و موسیقیدانان ایرانی حضور مرا در ترتیب آموزش موسیقی به کودکان، مثل یک نت حل نشده می دانند. من باید بتوانم بچه های ایران را علاوه بر موسیقی های مختلف در اجرای موسیقی دستگامی و محلی ایرانی هم، همراهی کنم.

نکته ای یادم آمد به تو می گویم شاید هم موافق نباشی ما سازها همیشه هستیم و تغییر می کنیم و رشد می کنیم ولی شما می آید و می روید. و خیلی وقت ها روند تغییر و رشد ما به چشم شما نمی آید و گمان می کنید ما همیشه همینطور بوده ایم و خواهیم ماند.

واقعیت اینست که ما سازها هم به مرور زمان تغییر می کنیم و همچنین این قابلیت را هم داریم که علاوه بر موسیقی سرزمین خاستگاه خود موسیقی سرزمین های دیگر را نیز تا حد امکان در خود متبلور سازیم البته سلیقه ی مردم هم مهم است ممکن است گاهی بیان موسیقی بومی از زبان ما زیاد مورد پسند واقع نشود به دو علت:

اول اینکه؛ ممکن است بعضی از قسمت ها را نتوانیم خوب دریاوریم ولی این شامل همه موسیقی و همه نغمه ها و آواها نمی شود. دوم اینکه؛ نپسندیدن نیز شامل همه مردم نمی شود ممکن است برخی خوششان نیاید ولی بعضی ها بسیار از ایرانی زدن ما لذت ببرند. تجربه ویلن و پیانو در ایران چنین می گوید و چه موسیقی های با شکوه و زیبایی توسط اساتید بزرگ با بیان ایرانی، روی پیانو و ویلن متولد شد و ماندگار ماند. این قطعه پیانویی (۱۰) را گوش کن بداهه نوازی در دستگاه شور از هنرمندی به اسم مرتضی محجوبی او کوک پیانوی را به فواصل و درجات ایرانی تغییر می داد و موسیقی دستگاهی ایران را روی پیانو می نواخت. ممکن است بعضی ها دوست نداشته باشند ولی باید دید این افراد، موسیقی ایرانی را روی پیانو دوست ندارند یا اصلا موسیقی ایرانی با سلیقه شان جور نیست و اینکه گروهی از موزیسین های ایرانی هم معتقدند بودند موسیقی ایرانی فقط با سازهای ایرانی زیباست ولی باید دید آنها اجرای موسیقی دستگاهی روی ساز اروپایی را دوست ندارند یا کلا به موسیقی کلاسیک و ابزار آن تمایلی ندارند. ولی در کل همه این نظرها به ذائقه ی شنیداری و سلیقه انسان ها بر می گردد و ذات زیبا و معنوی موسیقی از این سمت و سوها مبراست.

بقول شاعر ایرانی مولانا (۱۱)

چونک بی رنگی اسیر رنگ شد موسی با موسی در جنگ شد
چون به بی رنگی رسی کان داشتی موسی و فرعون دارند آشتی

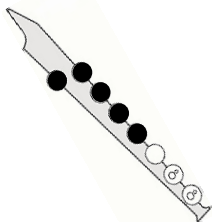
بقیه آهنگ را نواخت و آهنگ را به پایان رساند و گفت راستی برایت یک سورپرایز دارم با تعجب گفتم برای من؛ گفت، بله برای تو سرش را کنار گوشم گذاشت و گفت من یک نت عجیب در درون خودم دارم که در موسیقی شما به آن ربع پرده می گویند با تعجب نگاهی به او کردم و گفتم ربع پرده، ولی ربع پرده که ... حرفم را قطع کرد و گفت اگر مثل انگشت گذاری فاد در جرمن ها روی من پیاده کنی و بنوازی صدایی ایجاد می شود که در موسیقی شما به آن فاسری می گویند. انگشت ها را همانطور که گفت گرفتم و نواختم و چند نت بالا و پایین رفتم درست می گوید فضای مدهای ایرانی نمایان شد. آمدم مخالفت کنم ولی میان حرفم پرید و گفت شما آهنگ های محلی ایرانی را که در شور ودشتی هستند با فلوت های جرمن با فا بکار و فادیز می نوازید یا اصلا از خیرشان می گذرید و نمی نوازیدشان، در حالیکه اگر باروک مرا بنوازید هم با سیستم انگشت گذاری اصلی من آشنا می شوید و هم اینکه از فاسری که در من وجود دارد برای اجرای نغمه های ایرانی استفاده می کنید. من ابزار موسیقایی هستم اگر می توانم صدایی را ایجاد کنم که کاربرد دارد اگر استفاده نکنی فقط فرصت را از دست داده ای لطفا گره از ذهن باز کن دوست ایرانی من. به او گفتم تو ناراحت نمی شوی اگر من با تو مدهای ایرانی را بنوازم، گفت من ابزار بیان موسیقی ام و تو موسیقی خودت را در من متبلور کن اگر زیبا شد ادامه بده اگر نه در من تغییر ایجاد کن مگر در دوران باروک ما را تغییر ندادند و یا اینکه پیترا انگشت گذاری جرمن را برای تجربه کودکان ساخت. شاید سازگران ایرانی به این فکر افتادند ساز ساده ای برای کودکان ایرانی بسازند که مثل من بتواند ایران را تسخیر کند. تجربه اش خالی از لطف نیست نه به فرهنگ تو لطمه ای میزند نه به پیشینه ی من. من سال هاست شهروند موسیقایی ایرانم چرا هنوز مرا آنطور که باید و شاید در موسیقی خود راه نمی دهید همانند من که شما را به موسیقی سرزمین خودم میهمان نموده و آشنا کردم.

شما در ایران به واسطه ی من کودکان را با موسیقی آشنا می کنید و علاقه مند می سازید خوب چرا مُد های ایرانی را به واسطه من به کودکان سرزمین تان نمی شناسانید من نمی توانم مثل پیانو و ویلن موسیقی دستگاهی را کامل بیان کنم ولی می توانم مد ها را با نغمه هایی ساده بیان کنم تا بچه ها از این تنوع لذت ببرند و موسیقی سرزمین مادری خود را نیز بهتر بشناسند. یک سؤال مهم؛ در حال حاضر می توانی سازی را در میان همه سازهای موجود نام ببری که توانسته باشد با کودکان ایرانی به این خوبی و به این وسعت ارتباط برقرار کند پس حتما ویژگی هایی دارم که کودکان سرزمین شما با من راحت اند و دوست اند تازه بزرگتر ها هم خیلی به من علاقه مند شده اند بین من همه ایران را پر کرده ام بیشتر از همه سازها صدای من در خانه ها می پیچد، در خانه های مردمان هنردوست ایران جایگاهی دارم و می خواهم به پاس این میهمان نوازی بیشتر به آن ها خدمت کنم. فرصت خوبی است که بیشتر از این برای ایرانی ها طنزهای منم تا دوستم بدارند.

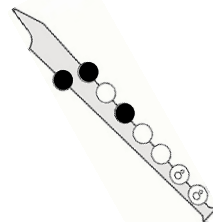
مد های ایرانی

خب برویم سر اصل مطلب، بیا مرا بردار و بین چند مد از مد های ایرانی را می توانی روی من پیاده کنی. با اشتیاق برداشتمش و در اولین بداهه نوازی با "فاسری" و "دوستان، نت "سی گُرُن" هم خودنمایی کرد تا عیش مان کامل شود.

شور با لحنی غریب و عجیب خود نمایی کرد شوری از مبنای می، بالا و پایین رفتم و فضای مدال شور کاملاً تثبیت شد بخش هایی از گوشه کرشمه را نواختم حس غریبی بود. به ناگاه فکری در ذهنم نقش بست، واقعا اگر بتوانیم مد های ایرانی را با فلوت اجرا کنیم چقدر می تواند فضای کلاس های موسیقی کودک متنوع شود. در همین موقع با خودم گفتم شور زیرمجموعه هایی دارد مثل ابوعطا و بیات ترک و افشاری و دشتی، اگر بتوانم شور را بنوازم حتما آنها را هم می توانم و این آغاز یک کشف و شهود بود برای من و ریکورد در سپرانوی مهربانم. و حاصل همفکری بین دمیدن من و تغنی ریکورد در پیدا کردن مدهایی بود که در ادامه به آن می پردازیم.

انگشت گذاری نت فاسری
روی فلوت ریکورد سپرانو باروک

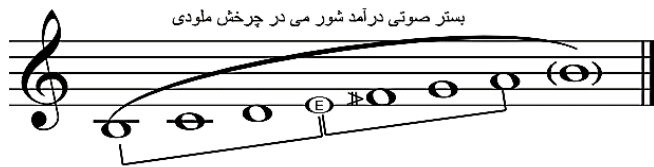
انگشت گذاری نت سی کرن
روی فلوت ریکورد سپرانو باروک

دو نکته

- ۱- در تئوری موسیقی ایرانی دو نوع بیان تئوری وجود دارد تئوری مبتنی بر گام که برداشتی از بیان تئوری گام تنال غربی است که توسط اساتیدی همچون علی نقی وزیری و روح الله خالقی بیان شده است. و تئوری مبتنی بر تقسیمات تراکوردی یا همان دانگ ها که توسط اساتید معاصر تر همچون داریوش طلایی حسین علیزاده و هومان اسعدی و ساسان فاطمی بیان شده، که بر اساس تقسیمات تراکوردی در قالب دانگ ها برای هر گوشه بیان شده است که تئوری دقیق تر و مناسب تری برای بیان ساختار موسیقی ایرانی می باشد. نگارندگان این مقاله بایان تئوریک، مبتنی بر دانگ ها موافق ترند.
- ۲- بسترسوتی یعنی مجموعه نت هایی که در اجرای یک گوشه به کار می رود و گاهی ممکن است از نت های دانگ های گوشه بیشتر باشند.
- ۳- در اجرای درآمد دستگاه ها و آوازهای ذکر شده، باید توانایی و محدوده نت های فلوت ریکورد در سپرانو در نظر گرفته شود و ممکن است گاهی محدوده کوچک تری مورد استفاده قرار گیرد.

❖ شور بزرگ خاندان

کمی روی نت "می" ایستادم و با احتیاط قدم برداشتم به فاسری اشاره ای کردم و باز گشتم یک قدم به عقب برگشتم که ناگهان صدای نت "ر" درآمد و مرا به سمت "می" هل داد انگار به من قوت می داد تا فضای شور را برای خودم تثبیت کنم، این کار را چند بار تکرار کردم سپس با حرکتی به سمت نت های بالا تر رفتم و با حرکتی تدریجی به خانه باز گشتم البته آخرش چند بار پایم روی "ر" لغزید که مثل همیشه مرا به سمت "می" هل داد و نهایتاً در "می" آرام گرفتم.

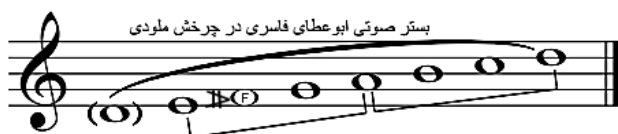

دانگ دوم درآمد شور می دانگ اول درآمد شور می

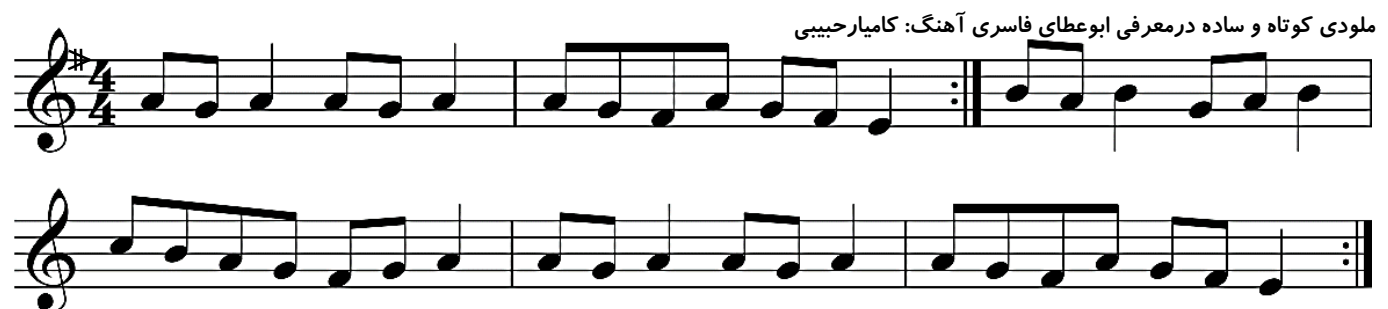

❖ ابوعطا شیدای بی قرار

حرکت "لا، سل، لا" و بعد "سل، لا، سل، فا، می" هاله ای از ابوعطا را نمایان ساخت به "سی" رفتم و با حرکت "سی، لا، سل، لا، سی" و بعد "دو، سی، لا، سل، فا، سل، لا" شیدایی ابوعطا برایم واضح شد و فهمیدم ابوعطا از آن که فکر می کردم بیقرار تر است. از "لا" به سمت "فاسری" رفتم کمی چرخیدم و در نهایت با چند بار حرکت "می" به "فاسری" در عین بی قراری قرار گرفتم.

دانگ دوم درآمد ابوعطای فاسری دانگ اول درآمد ابوعطای فاسری

❖ بیات زند نجوای آسمانی

نت "ر" اولین نت دانگ اول را نواختم و به ناگاه به سمت نت "سل" جهش کردم و با کمی حرکت روی نت "فاسری" و "می" بیات ترک یا همان بیات زند نمودار شد سپس به سمت نت های دانگ دوم حرکت کردم و به تدریج با حرکتی سکانس وار به دانگ اول برگشتم تا بیات ترک این نجوای آسمانی جوهره خود را بیشتر نمایان سازد. نت سوم دانگ دوم بیشتر در حرکت پایین رونده به تثبیت فضای بیات زند کمک کرد و البته اشاره به فاسری هم در این مهم مرا یاری می کرد. و همین طور پرش چهارم درست از "ر" به "سل" و یا حرکت ترتیبی از "ر" به "سل" تالو زلال بیات ترک را در جانم متبلور ساخت.

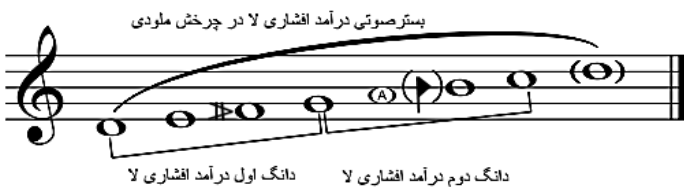
ملودی کوتاه و ساده در معرفی بیات زند سل آهنگ: کامیار حبیبی

❖ افشاری عاشق سودایی

از نت "ر" به سمت نت "لا" خیز برداشتم و با اشاره به نت "سی" کرن شده رسیدم چند بار روی "سی کرن" و "لا" حرکت کردم سپس به "لا" برگشتم و چند بار هم به "سل" اشاره کردم و نهایتاً در "لا" ایستادم و افشاری پدیدار گشت. در جمله دوم از "دوبالا" شروع کردم و چند بار عبارت کوتاه "دو، سی" را تکرار کردم سپس به "ر" بالاتر پریدم و با شنیدن صدای "ر" سراسیمه به سمت "سل" سرازیر شدم ولی در حرکت پایین رونده "سی" را بکار کردم، و روی نت "لا" ایستادم. و در نهایت با چرخش های متوالی در دانگ های افشاری قائله عاشقی را خاتمه دادم.

- علامت تغییردهنده، نت متغیر در پرانتز مشخص شده است.
- در کتاب مبانی نظری موسیقی ایرانی تالیف گروهی از اساتید انتشارات ماهور دانگ های افشاری را در قالب سه دانگ در هم تنیده نیز معرفی کرده است.
- نت پنجم شور یا دوم افشاری متغیر است یعنی در گردش ملودی گاهی ربع پرده بم تر میشود. وقتی حرکت ملودی افشاری بالا رونده است سی کرن می شود و وقتی حرکت پایین رونده است سی بکار اگر قرار باشد یک ملودی صرفاً برای نواختن با ریکوردر و برای کودکان ساخته شود می توانیم چرخش ملودی را به گونه ای انجام دهیم که در حرکت پایین رونده به سی برسیم و مجبور به گرفتن سی کرن نباشیم. ولی برای افراد بزرگتر یا برای آواز خواندن نیاز به این کار نیست.

ملودی کوتاه و ساده در معرفی افشاری لا (آهنگ پدر بزرگ مادر بزرگ از کتاب نردبان آسمان ۲)

❖ دشتی همدم هر حال و دم

نت "سی" را به صدا درآوردیم و به سمت "لا" و "سل" رفتیم و دوباره "سی" و "لا" و "سی" و دشتی خودش را نشانم داد در حرکت دوم به "ر" بالا رفتیم و با حرکت "ر، دو، سی- دو، سی، لا، سی، کرن، لا و سل، لا، سی" دشتی را همدم خود یافتیم.

- در دشتی برخلاف افشاری در حرکت بالا رونده سی بکار و در حرکت پایین رونده سی کرن می شود.
- دشتی علی رغم تصور مردم که آن را مایه ای سراسرغم می دانند کاملاً اینگونه نیست. دشتی زبان حال مردمان ایران است در زاری ها زاری می کند و در شادی ها شادی و در حماسه ها رخت رزم می پوشد اینکه مایه دشتی در موسیقی محلی اکثر مناطق ایران یافت می شود شاید به همین خصیصه او مربوط می شود. هر چند معنای کلام و طپش ریتم در شکل گیری فضای احساسی عاطفی یک قطعه در دشتی موثر است ولی همراهی دشتی با اکنون مردمان را نمی توان انکار کرد. دشتی تم غم را به رقص تبدیل می کند و رقص را به رزم ترانه ملی ای ایران از روح اله خالق و یا برخی از ترانه های حماسی و انقلابی در سال های اواخر دهه ۵۰ و اوائل دهه ۶۰ مانند همراه شو عزیز و برادر بیقراره در دشتی هستند.

بستر صوتی درآمد دشتی سی در چرخش ملودی

دانگ دوم درآمد دشتی سی دانگ اول درآمد دشتی سی

ملودی کوتاه و ساده در معرفی دشتی سی (رنگ شمال از کتاب نردبان آسمان ۲)

❖ همایون پادشاه نغمه ها و راوی قصه ها

همایون حرکات عجیبی داشت مثلاً در شروع و خاتمه تمایلی به بیان نت مبنای خود یعنی "می" نشان نمی داد و پیوسته "ر" نت ماقبل خود را به نمایندگی از خود معرفی می کرد شاید این از غرور این دستگاه پر جلال و جبروت بود. با چند حرکت رفت و برگشت از "ر" تا "فاسری" و ایستادن روی "فاسری" هاله ای از همایون نمایان شد به "سل دیز" رفتیم و به "فاسری" برگشتیم و جلال همایونی آشکار شد و در حالت خضوع عقب عقب به سمت پایین حرکت نموده، آنقدر که نداستم چه وقت روی "دو دیز" پایین غلتیدم صدای "دو" که درآمد متوجه شدم و نهایتاً روی "ر" ایستادم.

بستر صوتی درآمد همایون "می" در چرخش ملودی

دانگ دوم درآمد همایون می دانگ اول درآمد همایون می

ملودی کوتاه و ساده در معرفی همایون می آهنگ: کامیار حبیبی

❖ بیات اصفهان آوای شاعرانه

از نت "لا" شروع کردم و با حرکت "سل دیز، لا" به سمت "سی" و "دو" رفتم و با نواختن "ر" بالا به لا برگشتم و بیات اصفهان فرزند خلف همایون پدیدار شد تا فارغ از غرور همایونی، شرح عاشقی را شاعرانه برایم باز گو کند.

بستر صوتی درآمد اصفهان "لا" در چرخش ملودی

دانگ دوم درآمد اصفهان لا دانگ اول درآمد اصفهان لا

ملودی کوتاه و ساده در معرفی بیات اصفهان لا آهنگ: کامیار حبیبی

1. 2.

❖ سه گاه موسیقی شهر و دیار

روی نت "فاسری" ایستادم و با حرکت "می" به "فاسری" و "ر" به "فاسری" سه گاه رخ بنمود. در حرکت دوم با پرش از "فاسری" به نت "لا" و بعد "سی کرن" به دانگ دوم سه گاه سری زدم و با حرکتی سکانس وار از دانگ دوم به دانگ اول برگشتم و در آخر با تکرار حرکت "می" به "فاسری" و "ر" به "فاسری" موقتا با دستگاه سه گاه بدرود گفتم.

بستر صوتی درآمد سه گاه فاسری در چرخش ملودی

دانگ دوم درآمد سه گاه فاسری دانگ اول درآمد سه گاه فاسری

ملودی کوتاه و ساده در معرفی سه گاه فاسری (آهنگ شب یلدا از کتاب نردبان آسمان ۲)

❖ نوا آواز همدلی

نوارا با جمله ی زیر آغاز کردم "سل، فای، سل، فای، سل - سل، لا، سل، فای، لا - سل، لا" تا با نوا همنوا شوم و بعد با پرش به نت "ر" به دانگ دوم درود گفتم و با حرکت "ر، دو، سی، لا - ر، دو، سی، دو - ر، دو، سی، لا" عبارات معروف دستگاه نوارا باز گو کردم و در آخر با حرکتی سکانس وار به دانگ اول برگشته و در نهایت با حرکت "سل، لا" به نوایم خاتمه دادم.

بستر صوتی درآمد نوا "لا" در چرخش ملودی

دانگ دوم درآمد نوا لا دانگ اول درآمد نوا لا

ملودی کوتاه و ساده در معرفی نوا ی لا آهنگ: کامیار حبیبی

